

איש במצוד: בורוקובסקי אינו יוצא עוד מאחורי מחסום העץ של מירפסתו

ידידו הגר של הקורבן: "שיחזירו לו את החתיכה שלקחו לי ואחזור לפולין!"

ליז. הרווחתי כסף, נהייתי עצמאי. החיים היו טובים בשבילי. אחר-כך באה חווה." "מגיל 14, כשעוד היתה ילדה, התלכתי שה עליו הסמרטוטה הזאת." אשתו ה' שנייה של אברהם בורוקובסקי, רוזה, אינה יכולה להתאפק עוד. ממושבה שעל ה' מיטה הזוגית היא שולחת את המישפט. יש בו יותר זעם מאשר ארס. בורוקובסקי משתיק אותה בכעס: "מ' (המשך בעמוד 18)

בעברית, פולנית, הונגרית וגרמנית, על פרשת המזורים.

האנטי-גיבור של הפרשה יושב על שרפי רפו, עיניו מטפטפות מכנית, והוא מדבר אל הקיר שמולו: "אבי היה קצב ב' לוקוב. היינו מישפחה עשירה. תמיד שמח, תמיד חג. לכנסייה לא כל כך אהבנו ל' לכת, אנחנו הקטנים. אבל אבא היה מרי' ביץ מכות-רצח. אין ברירה — הולכים, בן 14 נכנסתי לעבוד אצל אבא באיט'

עגום את הרחוב. ב'10 וחצי הוא יוצא לרחוב אלנבי וקונה בדוכן עיתונים את הנוביני קורייר הפולני. במרכז הוא נראה יושב כשהעיתון לצידו. שעשועו היחידי קניית כרטיס פייס משותף עם בעל דוכן סמוך. משמאל הוא מקבל את כרטיסו השבועי מידי המוכר.

הוא מתעורר ב'10 בבוקר, לאחר של' עתים רחוקות הוא מצליח להרדם לפני פייס משותף עם בעל דוכן סמוך. משמאל הוא מקבל את כרטיסו השבועי מידי המוכר.

יומו של בורוקובסקי
עלות השחר. מימין נראה האיש כשהוא פותח לראשונה את דלת מירפסתו וסוקר במבט

